

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Ing. Mgr. Hany Chaloupkové a přísedících MUDr. Evy Millerové a Bc. Ivany Kubínové v hlavním líčení konaném v Praze dne 7. dubna 2022

t a k t o :

Obžalovaný

Alojz P.,

narozen xxx v Xxx, trvale bytem xxx, v současné době neznámého pobytu, **stíhaný jako uprchlý dle § 302 tr. řádu,**

je v i n e n , ž e

v úmyslu aktivně podpořit v ozbrojeném konfliktu na východě Ukrajiny separatistické skupiny, které usilují v rozporu s ukrajinskou ústavou o násilné odtržení části území od Ukrajiny a vytvoření samostatného státního útvaru, tzv. Doněcké lidové republiky, vycestoval 1.12.2016 letecky z Prahy do Rostova na Donu v Rusku, odkud odjel taxíkem na Ukrajinu, kde se po příjezdu na území ovládané vojensky organizovanými jednotkami tzv. Doněcké lidové republiky, která byla separatisty v rozporu s ukrajinskou ústavou vyhlášena dne 7.4.2014 jako nezávislý stát a na jimi ovládaném území byly vytvořeny některé kvazi státní struktury

s vojenskými a bezpečnostními složkami, nechal vyzbrojit a vystrojit, podílel se na různých vojenských úkolech jako je hlídková a strážní služba a aktivně se přinejmenším na letišti v Doněcku, v Horlivce, Charcyzku a Jasynuvatě zapojil do bojů proti ukrajinským vládním jednotkám v řadách tzv. republikánské gardy, a ve vojenských strukturách tzv. Doněcké lidové republiky působil nejméně do zahájení trestního stíhání dne 31.3.2020,

t e d y j e d n a k se účastnil činnosti teroristické skupiny, jako člen teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny,

j e d n a k v úmyslu poškodit ústavní zřízení a obranyschopnost Ukrajiny a protiprávně přinutit vládu, aby něco trpěla, provedl útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny, a zároveň jej spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,

č í m ž s p á c h a l

j e d n a k zvláště závažný zločin teroristického útoku dle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), tr. zákoníku za užití § 313 tr. zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku,

j e d n a k zvláště závažný zločin účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 311 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 108 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro **výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

O d ů v o d n ě n í :

1. **Na základě důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázané,** že se obžalovaný Alojz P. zhlédl v záměrech a ideálech nelegálních prorusky orientovaných separatistických skupin působících na východní Ukrajině a ačkoliv si uvědomoval závažnost a protiprávnost svého počínání, zapojil se do tamního ozbrojeného konfliktu na straně právě výše zmíněných prorusky orientovaných separatistických skupin. Obžalovaný, který se vyhýbal výkonu

trestu a dalšímu trestního stíhání v České republice, odletěl dne 01.12.2016 letecky z pražského letiště do Rostova na Donu v Ruské federaci, poté odjel na území Donbasu a začlenil se mezi příslušníky ozbrojených bojových jednotek náležících armádě tzv. Novoruska sestávajícího z tzv. Doněcké lidové republiky a tzv. Luhanské lidové republiky, kvazistátních útvarů nelegálně konstituovaných na úkor svrchovanosti, územní celistvosti a obranyschopnosti Ukrajiny. Obžalovaný se zapojil do bojů proti armádě Ukrajiny, když se nechal vyzbrojit a vystrojil, podílel se na různých vojenských úkolech jako je hlídková a strážní služba a aktivně se zapojil do bojů proti ukrajinským vládním jednotkám. Takto na tamním území působil po přesně nezjištěnou dobu, přinejmenším však do zahájení trestního stíhání dne 31.03.2020. Dokazováním provedeným v hlavním líčení má tedy soud za prokázaný skutkový děj, tak jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku.

2. **Obžalovaný Alojz P.** byl na základě usnesení Městského soudu v Praze ze dne 06. 01. 2022, sp. zn. 1 T 10/2021, jakož i po celou dobu trvání přípravného řízení stíhán jako uprchlý, z toho důvodu k věci nevyprávěl. To, že si je obžalovaný vědom skutečnosti, že je proti němu vedeno trestní stíhání z důvodů jeho působení v jednotkách tzv. Doněcké lidové republiky a přes tuto skutečnost se do ČR vrátit nechce, má soud za prokázané z komunikace obžalovaného na sociálních sítích, která byla v průběhu přípravného řízení i řízení před soudem monitorována a výběr z ní byl rovněž proveden k důkazu v hlavním líčení, poté co byl do spisu státním zástupcem založen.
3. **V hlavním líčení byly čteny za souhlasu obhájce a státního zástupce výpovědi svědků a znalce**, kteří byli slyšeni mimo hlavní líčení dne 17.03.2022.
4. **Svěděk František V.** uvedl, že zná obžalovaného, ale není s ním v kontaktu. Obžalovaný přišel za svědkem kolem roku 2000, byl to normální kluk, sportovec. Do roku 2014 v České republice založil rodinu, byl manažerem. Názory měl normální, možná trochu výstřední. Když nastala situace v Islámském státě s uprchlíky, kteří měli přicházet do Evropy, obžalovaný se zradikalizoval. Začal se zajímat přehnaně o politiku, o armádu a zbraně, během 1-2 let „zblblnul“. Svědek byl jeho zaměstnavatel i v době, kdy asi po dvou letech jejich spolupráce obžalovaný bez rozloučení odešel a potom ho „našli“ na Donbase. V České republice obžalovaný přerhával pouta. Svědek s ním asi ještě půl roku komunikoval hlavně přes WhatsApp, věděl, že se tam oženil. Obžalovaný posílal fotky dcery, ale také vstoupil do vojenských jednotek povstalecké armády, byl na straně Ruska a republik. Nikdy se svědkovi nechlubil, že by někoho usmrtil, svědek ani neviděl žádné fotky mrtvých nebo zničených budov. Z fotografií zasílaných a sdílených obžalovaným a jeho sdělení bylo zřejmé, že vojensky roste. Vzhledem k situaci na Donbase ale svědek s obžalovaným i pro svoji bezpečnost přerušil kontakt, včetně sociálních sítí, a nemá o něm žádné zprávy.
5. **Svěděk Aleš N.** uvedl, že obžalovaného zná zhruba od roku 1994, kdy spolu pracovali v bezpečnostní agentuře a hráli hokej. K osobě obžalovaného svědek sdělil, že v soukromí byl normální chlap, i poplakal, ale když bylo více lidí, byl rád středem pozornosti, měl dvě tváře. Měl přítelkyni v Praze, když přijel do Brna z Prahy, tak říkal, že chodí s bývalými plukovníky v Praze střít do lesa a hrát si na vojáky, kupoval si i airsoftové pistole. Svědek také uvedl, že obžalovaný si občas přivlastňoval cizí zásluhy, například jeho nadřízený vlastnil letadlo a luxusní auto, které na Facebooku obžalovaný vydával za své. Také říkal, že hraje hokejovou ligu, ale nebyla to pravda. Co před lidmi říkal, byla směs pravdy a nepravdy. Byl takový chlubílek. Nyní to budou 3 roky, co spolu nejsou v kontaktu. Ze obžalovaný odjel, se svědek dozvěděl, až když mu obžalovaný volal, že je mimo ČR. Svědek do poslední chvíle netušil, že zamýšlí odjet. Den před odjezdem se setkali v Brně v kavárně, kde obžalovaný řekl, že jede na dovolenou a že neví, kdy přijede a že zavolá odtud. Svědkovi volal dva dny poté přes Facebook, že je na Donbase. Od té

doby si psali. Nikdo nechápal, proč tam je, co tam jel dělat nebo co ho k tomu vedlo, když prodal svůj dům a dvě auta. Dle svědka to bylo z důvodu, že v České republice dostal od soudu podmínku a pak měl mít druhý soud, tak před tím utekl. Informace získával svědek z Facebooku a Viberu, obžalovaný volal, že tam žije nový život, má tam rodinu, že má holčičku, že se oženil. Chtěl podnikat, chtěl dovážet něco z Brna, mít restauraci. Měl kavárnu, ale tu měl asi dva měsíce, protože mu podnikání nešlo. Fotky ve vojenské výstroji na Facebooku vysvětloval tak, že je v armádě, že je voják, že chodí na výpravy a že tam brání. Psal, že byl na bojových akcích a docházelo ke střelbám. Říkal, že je pro Rusko, proti Ukrajině. Zanechal v České republice malou dceru, které v době jeho odjezdu byly 2 až 3 roky, synovi bylo asi 15 až 16 let. Obžalovaný zde pro ně nechal svědkovi nějaké peníze, svědek platil za obžalovaného alimenty pro dceru i pro syna. Naposledy si volali, když svědek říkal, že peníze docházejí, tak mu obžalovaný řekl, ať pro dceru neplatí nic a synovi ať dá 20.000 Kč k 18. narozeninám.

6. **Svědkyňe Helena D.** uvedla, že s obžalovaným nepravidelně žila jako přítelkyně 2 dny v týdnu, protože on žil Brně, svědkyně v Praze. Byl to období od přelomu roku 2015, do srpna, září 2016, potom se rozešli. K osobnosti obžalovaného uvedla, že je velmi specifický, dynamický, na první pohled může působit jako diplomat, jako komunikativně zdatný člověk, který se umí dobře prezentovat. Uměl dosáhnout toho, co chtěl, osobností a intelektem. V kontaktu spolu následně nebyli, pouze jednou svědkyni poslal SMS v roce 2018, kde byla fotka jeho pasu, kde bylo uvedeno, že má jiné občanství a jiné jméno a že je na Ukrajině. Asi byl v okolí Doněcka. Fotku svědkyně smazala, ale byl to stoprocentně on. Zdálo se jí, že pas je ruský, ale byl to spíše pocit, než že by to vyvodila z konkrétních skutečností. Sdělil jí, že se oženil. Odepsala mu, ať se mu daří a on podobně odepsal, to bylo všechno. V roce 2018 si svědkyně myslela, že odjel, protože utekl před soudy a před stíháním, které měl skrz faktury a soud v Brně. Před odjezdem se obžalovaný účastnil mnoha demonstrací, byl příznivec SPD, aktivní na Facebooku a obdobných skupinách. Svědkyně si myslela, že je to z nudy, nepřikládala tomu velkou váhu, ale nechtěla ho podporovat. Občas chodil střílet o víkendy pistolkami, hrál airsoft, ale svědkyně tomu nepřikládala váhu ani politický význam. Dle názoru svědkyně nebyl obžalovaný moc spolehlivý.
7. **Svědkyňe Alena J.**, matka obžalovaného, využila svého práva a odmítla vypovídat. Uvedla pouze, že ztratila syna.
8. **Svědkyňe Alena S.**, sestra obžalovaného, také využila svého práva a odmítla vypovídat.
9. **Svědkyňe Jana V.** k osobě obžalovaného sdělila, že se rozvedli v září 1998 po 10 letém svazku. Popsala obžalovaného jako mystifikantního manipulátora. Vše, co řekl, byla lež, které on věřil. Byl hodně proruský, říkal, že je Slovan, že má slovanské kořeny, že Rusové jsou jeho bratři a že Amerika je svinstvo. Na jednu stranu brečel u filmu, ale na druhou stranu terorizoval okolí, potažmo byl schopen být i zlý. Byl dvojí osobnost. Po rozvodu byli se svědkyní v kontaktu kvůli společnému synovi H.. Než odjel, měl obžalovaný na asi 9 měsíců pronajatý dům svědkyně, protože se odstěhovala a provdala. Obžalovaný tam žil s jejich společným synem H. do okamžiku, než utekl pryč na Ukrajinu. Utekl tak, že se to svědkyně dozvěděla až několik dní poté, když byla v kontaktu se synem, který chtěl žít s tatínkem. Protože obžalovaný odjel, vzala syna zpět domů. Proběhlo to tak, že svědkyně volala synovi, aby jí dal tátu k telefonu, na to syn odpověděl, že tam obžalovaný není, to bylo začátkem prosince. Když se ptala, kdy se vrátí, syn řekl, že asi až na Vánoce, proto syna odvezla domů. Asi za 14 dní se od obžalovaného dozvěděla, že je pryč, že se vrátí na Vánoce, ale už se nevrátil. Občas se ozval na Facebook, na Vánoce, k narozeninám, občas zavolal. Říkal, že je na Ukrajině na Donbase. Na Facebooku se prezentoval, že je voják, proruský separatista. Narodila se mu tam dcera, svědkyně ani nevěděla, že se oženil, to říkal jen synovi. Svědkyně mu jen emailem posílala rozsudek na důkaz toho, že je rozvedený.

10. Ve věci byl znaleckým ústavem - Oddělením kriminalistické techniky a expertiz Vojenské policie – vyhotoven **znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví balistika, a z oboru kriminalistika, s rozsahem oprávnění pyrotechnika, munice, výbušniny**. Znalecký ústav zkoumal fotografie, na kterých je zachycen obžalovaný s různými palnými zbraněmi, municí a vojenskou technikou. Dle znaleckého ústavu s ohledem na nízkou kvalitu obrazových souborů a s ohledem na vyobrazení zájmových zbraní, munice a střeliva vždy jen z určitých úhlů, kdy není zcela možné posoudit konkrétní typové provedení a konstrukční detaily, nebylo možné provést jejich identifikaci s naprostou jistotou, proto je určení pouze pravděpodobné. Dle znaleckého ústavu nebylo možné objektivně posoudit, zda se jedná o funkční zbraně, munici a střelivo, nebo zda se jedná o neaktivní munici a střelivo, makety zbraní, znehodnocené zbraně, expanzní zbraně, plynové zbraně apod. Na základě předložených obrazových souborů se pravděpodobně jedná: zaprvé o 5,45 mm útočnou pušku AK-74, která je vojenskou ruční samočinnou palnou zbraní, která je určena především k ničení živé síly (tedy zranění či usmrcení osob) střelbou dávkou či jednotlivými výstřely, zadruhé o 7,62 mm odstřelovací pušku SVD, která je vojenskou ruční samonabíjecí palnou zbraní, určenou především k ničení živé síly přesnou střelbou na větší vzdálenosti, zatřetí 7,62 mm kulomet PK, který je vojenskou samočinnou palnou zbraní, určenou k ničení živé síly střelnou dávkou. Čtvrtou zbraní je pravděpodobně 12,7 mm kulomet NSV, který je vojenskou samočinnou palnou zbraní, určenou především k ničení živé síly a cílů lehké odolnosti střelbou dávkou, zapáté se jedná o 14,5 mm protitankovou pušku PTRD-41, která je jednorannou palnou zbraní, určenou především k ničení lehce pancéřovaných cílů.

Mimo hlavním líčení byl slyšen **znalec mjr. Ing. Marek Havlíček, Ph.D.**, zástupce znaleckého ústavu, který vypracoval výše uvedený znalecký posudek. Soudu sdělil, že nedošlo k žádným skutečnostem, které by změnily závěry znaleckého posudku a stvrdil znalecký posudek (viz. bod 10). Znalec ze sociálních sítí identifikoval asi 5 palných zbraní, různých typů, jednu z nich by bylo možné označit jako sniperskou, ráže 7,62 mm - odstřelovací puška SVD. S touto zbraní by dobrý střelec byl schopen trefit cíl do 1 km. Jsou i zbraně, které dokáží zasáhnout člověka i na 2,5 km. Na vzdálenost 500 m s tímto typem zbraně dokáže zkušený střelec téměř s jistotou trefit svůj cíl, šance je mnohem vyšší, ale také záleží např. na počasí. Zda byl cíl trefen, se na dálku zjišťuje pomocí optických přístrojů. Co se týká výcviku, aby byl někdo schopen střílet na vzdálené cíle, je speciální armádní výcvik, kde se lidé učí střílet na cíle ve velké vzdálenosti klasickou palnou zbraní, ale každý člověk, pokud má dobré předpoklady pro střelbu, dokáže na větší vzdálenosti zasáhnout svůj cíl.

11. Syn obžalovaného J. P. byl k hlavnímu líčení předvolán na den 07.04.2022. Svědek omluvil s tím, že jakožto syn obžalovaného by rád využil svého práva a nevypovídal. Jelikož procesní strany za této situace netrvaly na osobním slyšení svědka, který by odmítl vypovídat, svědek J. P. již z důvodů procesní ekonomiky řízení nebyl znovu volán.

12. Soud dále provedl dokazování **listinnými důkazy**, z nichž má za prokázané následující:

- Z textu **Ústavy Ukrajiny** má soud za prokázané, že Ukrajina je svrchovaným, nezávislým, demokratickým, sociálním a právním státem (čl. 1), svrchovanost Ukrajiny se rozkládá na celém jejím území, Ukrajina je unitárním státem a území Ukrajiny v rámci stávajících hranic je nedílné a nedotknutelné (čl. 2). Z Ústavy Ukrajiny dále plyne, že ochrana svrchovanosti a územní celistvosti Ukrajiny povinností všeho ukrajinského lidu (čl. 17). Z čl. 37 Ústavy Ukrajiny vyplývá, že vznik a činnost politických stran nebo veřejných sdružení je zakázána, pokud jejich programové cíle nebo akce směřují k likvidaci nezávislosti Ukrajiny, změně ústavního pořádku násilnými prostředky, porušení svrchovanosti a územní celistvosti státu, podryvání její bezpečnosti, nezákonného uchopení státní moci, propagandy války a násilí, podněcování mezietnické, rasové nebo náboženské nenávisti, zásahům do lidských práv a svobod či zdraví

obyvatelstva. Otázky změny území Ukrajiny se řeší výhradně formou celonárodního referenda (čl. 73). Z čl. 132 a čl. 133 Ústavy Ukrajiny, které se týkají územní struktury Ukrajiny, mimo jiné plyne, že územní struktura Ukrajiny je založena na principech jednoty a nedělitelnosti území státu. Systém správní a územní struktury Ukrajiny se skládá z autonomní republiky Krym, oblastí, okresů, měst, městských částí, vesnic a osad. Ukrajina se skládá mimo jiné také z Doněcké oblasti a Luhanské oblasti, označované jako Donbas, které však chtějí separatistické jednotky ovládnout.

- **Z Protokolu o výsledcích konzultace Třístranné kontaktní skupiny** ve věci společných kroků, směřujících k implementaci Mírového plánu prezidenta P. Porošenka a iniciativ prezidenta Ruska V. Putina, a zároveň z **Komplexu opatření k realizaci Minských dohod**, oba dokumenty podepsané účastníky Třístranné kontaktní skupiny, tedy velvyslankyní Heidi Tagliavini, druhým ukrajinským prezidentem Leonidem Kučmou, velvyslancem Ruské federace na Ukrajině Michaiem Zurabovem, Alexandrem Zacharčenkovem a Igorem Plotnickým, plyne, že kroky, kterými se má stabilizovat situace na ukrajinském území, budou založené na zákazu použití zbraní, na decentralizaci moci, avšak cestou přijetí zákona Ukrajiny „O dočasném režimu místní samosprávy na jednotlivých územích Doněcké a Luhanské oblastí“, tedy založené na celonárodním dialogu, na opatřeních, které by zlepšily humanitární situaci na Donbasu, a v neposlední řadě také na odsunu nezákonných ozbrojených formací, vojenské techniky, teroristů a žoldnérů z území Ukrajiny.
- **Rozhodnutí rady č. 2014/145/SZBP** ze dne 17.03.2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny mimo jiné uvádí, že hlavy států a předsedové vlád členských států Unie odsoudili nevyprovokované porušení svrchovanosti a územní celistvosti Ukrajiny ze strany Ruské federace a vyzvali Ruskou federaci, aby stáhla ozbrojené síly. Dále rozhodli o restrikcích, vztahujících se zejména na osoby, nesoucí odpovědnost za činnosti, které narušují nebo ohrožují územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, k tomu byl připojen seznam osob, subjektů a orgánů, na které se rozhodnutí vztahuje.
- Dne 14.04.2020 byla Národní centrálou proti organizovanému zločinu SKPV podána **žádost o právní pomoc do Ukrajiny**, z jejíhož vyřízení plyne, že od roku 2014, za účelem ozbrojeného boje proti Ukrajině s Ruskou federací, pro provedení vojenských či násilných akcí zaměřených na násilnou změnu a svržení ústavního zřízení, uchopení státní moci, zabraňování činnosti orgánů státní moci a narušení teritoriální celistvosti Ukrajiny, došlo v rozporu s Mezinárodní úmluvou pro boj proti najímání, používání, financování a výcviku žoldnérů schválené Valným shromážděním OSN dne 04.12.1989, k verbování, financování, materiálnímu zabezpečení a výcviku osob, které, dle čl. 47 Dodatkového protokolu I. z roku 1977 k Ženevským úmluvám pro ochranu obětí války, se označují jako žoldnéři. Tito žoldnéři se nacházejí na dočasně okupovaných územích Doněcké oblasti a Luhanské oblasti v ozbrojeném konfliktu proti Ukrajině, což způsobilo úmrtí lidí a jiné těžké následky. Mezi tyto osoby, které se účastí ozbrojeného konfliktu proti Ukrajině, se řadí mimo jiné i státní příslušníci a obyvatelé České republiky, včetně Alojze P., nar. xxx, který je od roku 2017 účastníkem nezákonné ozbrojené formace Doněcká lidová republika (DNR), kde je odstřelovačem.
- V rozhovoru s českým novinářem obžalovaný uvedl, že zastřelil státního příslušníka Gruzie v období, kdy se nacházel na východě Ukrajiny. Obžalovaný dále v rozhovoru uvedl, že „*Rusko se ještě nestihlo pokažit jako západ.*“ a „*Tady přebíráme jen to, co je užitečné. Rusko je nejdemokratičtější stát na světě. V Rusku je svoboda. V Americe vám pravdu nikdy neřeknou.*“ Obžalovaný také uvedl: „*Dobodla se proti mně soudní mafie. Přestal jsem věřit v soudnictví a policii, prostě v celý systém. Odjet jsem plánoval už dlouho. Věděl jsem, že Amerika je zlo, situaci na Ukrajině jsem sledoval od roku 2014. Toble byla poslední kapka. Jen jsem potřeboval dokončit ten soud. V prosinci roku 2016 jsem si sbalil věci a sedl jsem na letadlo*

do Moskvy. Pak jsem odletěl do Rostova. Na další obvinění jsem nečekal a nikomu jsem nic neřekl. Na letišti jsem si vzal taxíka, abych se dostal do hranice DNR, kde jsem vstoupil do řad celorepublikové armády.“ Dále také pro noviny uvedl, že se oženil s místní Ruskou a že se jim narodila dcera. Také sdělil, že jej obvinili ze zpronevěry peněz ve firmě Xxx, kde byl jednatelem, ale že šlo o politickou objednávku. Sdělil, že „definitivně jsem se rozhodl z Česka odejít poté, co, co jsem přestal věřit v soudnictví a policii, prostě v celý systém. Za peníze tě zničí. Nejsem Don Quijote, abych s nimi bojoval, abych šel blavou proti zdi.“ Na otázku, zda se obžalovaný bál, že jej nakonec zavrou do vězení, odpověděl: „Ano, byl to významný důvod.“ Také uvedl, že se v roce 2014 stal vojákem v záloze, začal cvičit lidi, organizovali tábory, vštěpovali dětem vlastenectví, chodili na demonstrace a protestovali proti všemu. Dále uvedl: „Teď dělám velitele oddílu. Ale ještě v roce 2017 jsem byl odstřelovač, o tom není možné mluvit.“ Obžalovaný také sdělil: „Já jsem zabil Gruzince, střílel jsem na polské holky.“ Na otázku, zda se plánuje vrátit, odpověděl: „Po odjezdu, abych se nemohl vrátit, mě obvinili z věci, o jejichž existenci jsem ani netušil. Ti mocipáni už to tak zařídili. Vrátit se můžu jenom na tanku nebo s padákem.“

- Byla podaná také **žádost o právní pomoc do USA týkající se Facebooku**, která byla kladně vyřízena. Ze zkoumaného facebookového účtu obžalovaného má soud za prokázané, že uživatelem je Alojz P., nar. xxx, poskytnutá data jsou za období od 01.11.2016 do 30.05.2018 a uživatel by se měl nacházet v oblasti Doněck (Rostovská oblast). Obžalovaný se na Facebooku prezentoval pod přezdívkou „Xxx“. Ze zajištěných dat také bylo zjištěno, že se ke svému facebookovému účtu připojoval z území Ukrajiny. Soud měl také k dispozici protokol o ohledání Facebook profilu na jméno Alojz P. (xxx), vč. zájmové komunikace a vč. DVD obsahujícího konverzace obžalovaného s určitými osobami. Z fotografií, které obžalovaný sdílel přes sociální síť Facebook, soud zjistil následující:

Na fotografii ze dne 21.11.2016 se nachází šest mužů, všichni v maskovacích uniformách se zbraněmi. K této fotografii uživatel facebooku napsal: „Lojzo, nevím jestli je dobré to sem dávat a těm sviním to takto usnadňovat“, na což obžalovaný napsal, že: „Myslím že už toho na netu koluje tolik, že tohle je to nejmenší...“ K fotografii ze dne 30.03.2017, na které je obžalovaný v maskovací uniformě se zbraní v ruce se Štefanem P., napsal uživatel facebooku: „Kluci fandím vám ale bobužel se tady na fb chováte hloupě protože mate na fotkách svoje obličej poskytnete důkaz trestného činu který dle zákona porušujete... Proč si chcete dělat doma v ČR úplně zbytečně problém??? Je jen otázkou času kdy na vás nějaké sluníčko podá trestní oznámení... upravte fotky aby nešlo poznat kdo na nich je,“ na což obžalovaný odpověděl: „Jo a co? Jen ať vědí... zrádci národa mě soudit nebudou... to mi je taková typická česká přizpůsobnost že“, na což uživatel facebooku opět odpověděl, že „Neříkám nebojovat vzdát se... Ale jen mi přide hloupě pomáhat nepříteli a sám proti sobě vyrábět důkaz... Chcete se někdy vrátit do ČR? Chcete být ve vězení?“ na to obžalovaný odpověděl: „Já se vrátím se zbraní v ruce nebo nikdy... to jako myslíš že jsme si vyrazili zaválčit a pak domů jako z dovolené? Naučte se konečně být chlapi a nedělat věci jen tak... ano my se chceme vrátit, na ruským tanku s našimi bratry.“ K fotografii ze dne 12.04.2017, na které je obžalovaný ve společnosti dalších 3 mužů a všichni drží zbraně, uživatel facebooku napsal: „Čím více fotek kde jste poznat tím více důkazů proti vám... Úplně zbytečně se vystavujete trestnímu stíhání... Dále pokud budete ranění nebudete se moci vrátit domů a využít kvalitního levného zdravotnictví... Je pravděpodobné že budete mít problém kvůli vlastní naivitě a blbosti... sám proti sobě dobrovolně vyrábět důkazy...“ Na to obžalovaný odpověděl: „... znovu musím napsat, že se vůbec nestydím a ani nebojím... jsem brdý, že mohu sloužit a bojovat na straně Doněcké Národní republiky, musím stále a znovu připomínat, že se hodlám vrátit jedině na ruským tanku... a všechny ty zrádce a zaprodance naší země chci vidět na Sibiři v Gulagu!!! Mně je celá zaprodaná justice ČR a SK u prdele... a politika vlastizrádců rovněž. Tvoje reakce je typicky česká přizpůsobnost, já jsem nepřijel na vilet, mám svoje poslání, a to buď vyplním, nebo smrt...“ K fotografii ze dne 29.04.2017 uvedl, že „... ano budu dávat fotky, budu šířit a psát o České účasti v bojích proti ukro fašismu. Budu dělat všechno proto, abych lidem v ČR a SK připomínal, proč a za co tady bojujeme... že ruský a celý slovanský svět musí držet spolu... Ano, budu sem dávat fotky a radovat se z každého laika, stále je to málo!!! Já odjel sem hájit české lidi, držet prapor odporu proti eurofašismu a USA terorismu...“ Na fotografii ze dne 08.05.2017 má obžalovaný na rameni výložky s písmeny RG v azbuce, červený baret se znakem tzv. Novoruska

a svatojiřskou stuhu na klopě uniformy. Na dotaz uživatele facebooku, co znamená RG na nárameníku, obžalovaný odpověděl, že je to „Republikánská garda DNR“. Na fotografii vložené 29.06.2017 je zachycen v uniformě s puškou SVD spolu s dalšími osobami. Na fotografii ze dne 28.07.2017 je obžalovaný v maskovací uniformě a s útočnou puškou a rukávovým znakem republikánské gardy před vojenskou technikou ve společnosti dalšího separatisty Štefana P.. Na fotografii ze dne 07.09.2017 je zachycen s puškou SVD ve společnosti dalších pěti příslušníků separatistických jednotek a připojil popis, že vždy je veselejší, když se vrací z postu všichni a že těm klukům je 18 let. K fotografii ze dne 17.11.2017, na které je obžalovaný se zbraní, uživatel facebooku napsal: „*Na sektor by ti sluřelo něco lepšího než svd2.*“ Obžalovaný na komentář odpověděl, že „*Na pochůzce mám AK 74.*“ Na fotografii s popiskem „*Tak ještě jedna z oslav dne republiky 11.5.2018*“ ze dne 14.05.2018 obžalovaný pózuje ve skupině dohromady 15 příslušníků separatistických jednotek ve stejných uniformách, v té uniformě, ve které byl obžalovaný zachycen i dne 08.05.2017. U fotografie vložené 16.12.2017, na které je puška SVD a útočná puška AK-74 v souvisejících komentářích na dotaz, jaký má „osobáček“, obžalovaný uvedl, že kolem 600, oko, jinak se dál jak na 400 m nedostane, jsou blízko, někdy i 150 m od Ukrajinců. Za dobrou práci mu dali druhou AK-74, jinak mívají jen jednu. Na fotografii vložené 15.03.2018 je zachycen v maskovací uniformě s útočnou puškou a v komentáři uvedl, že byla zima, byl na obhlídce, dělá prověrky postů. Na fotografii ze dne 24.05.2018 je zachycen v zákopu poblíž kulometu a s útočnou puškou. K fotce připojil popisek „*pozdrav z fronty*“. K fotografii ze dne 10.05.2018, na které je vyobrazen obžalovaný ve společnosti dalšího muže, oba v uniformách, obžalovaný napsal: „*Snaží se o provokace a útočí na Gorlovku... zatím se nám daří je vždy zastavit a zničit. Jsme připraveni na velkou válku, která nám hrozí.*“

Obžalovaný prostřednictvím sociální sítě Facebook komunikoval s mnoha dalšími uživateli Facebooku, zejména prostřednictvím soukromých zpráv. Například v období od 24.12.2017 do 14.06.2018 psal Anně K., že je aktuálně v bojové pohotovosti a myslí si, že brzy bude válka, poslal jí vánoční přání na fotografii se Štefanem P.. Sdělil jí, že má v Doněcku manželku a dceru. Popisoval jí, jak se dostat do Doněcka a že tam odešel kvůli trestu v České republice. V období od 13.09.2017 do 14.06.2018 psal obžalovaný Ivanovi Z., že je v republikánské gardě – ve vojsku speciálního určení a k nim do jednotky berou od 30 let. V období od 03.11.2016 do 14.06.2018 si obžalovaný dopisoval se synem J. P., kdy mu obžalovaný psal, že je pořád obšťelují Ukrajinci, že aktuálně přebývá u majora a zařizuje si věci jako např. pas, aby se mohl stát občanem DNR. Píše mu, že každé ráno v 8 vyjíždí jeepem, jezdí po stanovištích a dělá patrole. Je 24 hodin v pohotovosti. Je ve speciální jednotce Vostok. Syn mu doma sbalil věci, měl zavolat Ivanovi, který měl zařídít zaslání kufu na Donbas přes H. na adresu do Rostova ke známé. Obžalovaný také žádal syna, aby Martinovi H. předal 4 kusy zásobníku na 58. Obžalovaný psal, že má novou jednotku – batalion, něco jako jednotka rychlého nasazení, a to od 01.01.2017. Také psal o tom, že v květnu bude pochodovat na přehlídce pod republikánskou gardou DNR. Zasiřal mu fotografie zbraní, kterými střílí. V období od 24.12.2017 do 14.06.2018 psal obžalovaný Martinovi S. K., že je 1 a půl roku na frontě a je velitelem čety, do 20.03.2018 je v bojové pohotovosti. V období od 30.12.2016 do 14.06.2018 psal obžalovaný Mirkovi Č., že tvoří nový pluk Šturmový batalion – spernac – tvoří cizineckou rotu, Češi jsou tam 4, čekají na přidělení kasáren a střídání na pohotovosti, kde budou mít úkol vyjet, odstřílet a jet zpět. Mají motostřelecký prapor rychlé reakce, spadají přímo pod ruskou gardu, která spadá přímo pod ruské ministerstvo obrany. Sdělil mu, že má přidělenou zbraň Dragunova, učí se na snipera a po týdnu na pozici má 4 zářezy. V období od 09.11.2017 do 14.06.2018 sdělil obžalovaný P. K., že aktuálně bojuje na letišti Spartak a Písky a zaslal mu fotografie zbraní. V období od 14.11.2016 do 14.06.2018 psal obžalovaný Andree K., že je u ruské specnac, myslí, že se schyluje ke konfliktu, všemu velí velitelé z Ruska. V únoru 2017 je nově sniperem, kdy Ukrajince vidí jen v hledí SVD. Za 9 měsíců, kdy tam obžalovaný působil, má 2 lehká zranění, dostal 1 vyznamenání a má hodnost staršiny a funkci zástupce velitele čety. Anně H. obžalovaný v období

od 01.10.2017 do 14.06.2018 psal, že byl v Doněcku pokřtěn na Georgij a že žije v Doněcku v kasárnách. Antonovi P., strýci obžalovaného, v období od 17.12.2016 do 20.05.2018, obžalovaný psal, že je v Doněcku u ruské armády a bojuje proti fašistům, je tam od 01.12.2016 a má kontrakt na rok. Je u jednotky Specnac pod ruským velením. V DNR má už dceru a ženu.

V dalších konverzacích, vedených od 01.12.2016 do 26.05.2018, s dalšími uživateli Facebooku, obžalovaný v souhrnu psal, konkrétně v prosinci roku 2016, že s majorem, u kterého slouží, každý den cvičí, jezdí po stanovištích a dělají patrolu. Jsou ve 24 hodinové pohotovosti, kdyby napadli město. Je v Doněcku, u batalionu specnac Vostok, chrání město a parlament. K tomu připojil fotografii khaki blůzy s rukávovými znaky „Specbrigada Vostok“ na levé straně a „Novorossija“ na pravé straně. Koncem prosince 2016 dle obžalovaného měli nové rozdělení, že obžalovaný bude ve šturmovém batalionu, něco jako jednotka rychlého nasazení fungující od 01.01.2017. Začátkem ledna 2017 psal, že jsou brigáda rychlého nasazení, výjezd, střelba a zpět. Drží pozice, vyjíždějí a opětuji střelbu. 12.01.2017 uvedl, že je u gardy, čekají na rozdělení, mají jet na Debalcevo a Gorlovku. 13.01.2017 psal, že je ve šturmovém batalionu specnac. Dále uvedl, že se tvoří nový prapor, mají smlouvu jako prapor rychlé reakce. Je to garda a spadají přímo pod ruské ministerstvo obrany. Všechny speciální síly jsou pod ruským velením. Dne 07.02.2017 uvedl, že od zítra je sniper. 21.02.2017 uvedl, že byl na rotaci v Gorlovce. V březnu 2017 psal, že byl týden na pozicích a má čtyři zářezy, na dotaz kolik „fašounů“ sundal, odpověděl, že 4. Na dotaz, jestli je zabil, nebo postřelil, odpověděl, že jeho úkolem je čistit sektor, když cíl padne, mizí na jinou pozici, takže se nejde podívat na cíl, ale zásah vidí přes zaměřovače pušky SVD, uvedl, že je přesný na 400 m. Dne 17.03.2017 uvedl, že se učí ovládat těžké zbraně a střílí na tanky. Psal, že přes týden je na pozicích, pak kasárna, výcvik, dva dny volno. Psal, že pracuje jako sniper u republikánské gardy DNR. Dále uvedl, že do ČR se vrátí se zbraní v ruce na ruském tanku nebo vůbec. V dubnu 2017 uvedl, že je první šturmový motostřelecký batalion speciálního určení, republikánská garda DNR. Jezdí na posty na Gorlovku a v zimě byl na bojových na Jesinovatě, kde odráželi „ukropy“. V červnu uvedl, že mají pozice písky a letiště. V září 2017 psal, že má potvrzený zásah na největší vzdálenost 560 m. Nacházet se měl v kasárnách v Doněcku. V listopadu psal, že má poprvé pušku SVD a AK-74. Dne 17.11.2017 uvedl, že je na dva týdny na pozicích, odvezli je na Charcisk. Je v republikánské gardě, 1. motostřelecký batalion, sniper, hodnosta staršina, zástupce velitele čety. Měl na letišti zvláštní operaci sejmout 6 „ukropů“, má na pažbě 4 zářezy, 2 kolega. Na otázku: „*Jaký jsi měl pocit, když jsi ukropa poprvé*?“ odpověděl, že „*Práce, soustředění a rychle z místa... u os začal po mě pálit. Nebyl čas na pocit...*“. Dále také uvedl, že má v plánu bojovat ještě alespoň další dva roky a pak zůstat na Krymu. Potvrdil, že je sniper, že má jak zbraň pro snipera, tak AK 74. Opět sdělil, že získal jak občanství, tak pas. V březnu 2018 měl být v Zajcevu u Gorlovky. Psal, že teď už je velitelem. V dubnu 2018 psal, že se chystá na parádu, v květnu 2018 dále psal, že už je starší praporčík a velitel čety.

- **Z protokolu o ohledání webové stránky a jednotlivých článků**, vč. článků na webové stránce a vč. 2 DVD nosičů vyplývá, že obžalovaný je aktivní na ruské sociální síti VKontakte pod jménem Alojz P., kde na profilové fotografii se nachází obžalovaný ve vojenské uniformě a kšiltovkové čepici s nášivkou Ruské federace ve vojenském provedení. Ve fotogalerii profilu se nachází fotografie s proruskou vojenskou tematikou a tematikou zaměřenou proti EU. Na facebookovém profilu obžalovaného, vedeném pod nickem Alojz P. (xxx), je vidět profilová fotografie, kde je temeno hlavy muže, který má na sobě vojenský červený baret, který používají vojáci Doněcké národní republiky a vojenskou uniformu. Na úvodní fotografii je vlajka Novoruska. Jako pracovní místo je uveden Doněck. Na facebookovém profilu se nachází mnoho fotografií obžalovaného, oblečeného do uniformy Doněcké národní republiky, fotografie zbraní a střeliva a fotografie s ruskou tematikou. Z dalšího facebookového profilu pod nickem Alojz P. (xxx) je patrné, že byl uživatelem obžalovaný. Na úvodní fotografii je pozvánka na shromáždění „Společně za vystoupení z EU!“, které se konalo dne 17.09.2016 v Praze. Na profilové fotografii

je obličej obžalovaného. Místem pobytu je Praha, datum narození uživatele je xxx. Ve fotogalerii se opět nachází velké množství fotografií Alojze P. ve vojenské uniformě se zbraní v ruce a další fotografie s vojenskou tematikou. Na stránkách Manipulátoři.cz na adrese xxx xxx xxx autor článku popisuje a hodnotí facebookové profily Alojze P. a jeho příspěvky. Článek obsahuje fotografie obžalovaného v uniformách a se zbraněmi. Autor článku označuje obžalovaného za potenciální bezpečnostní riziko pro Českou republiku. V rozhovoru zveřejněném 06.09.2017 na internetovém serveru Security magazin xxx xxx xxx xxx obžalovaný mj. uvedl, že jsou „plně funkční vojenská struktura s kvalitním zázemím a schopnými veliteli.“ Dále uvedl: „Tím že nyní už sloužíme v armádě Doněcké národní republiky, máme režim stejně jak kterákoli jiná evropská armáda. Řídíme se ústavou, zákony. Já sám jsem už občanem Doněcké národní republiky. A vracet se do České republiky rozhodně zatím nechci. Pro mě je Česko v rukou nepřátel, takže sem se vrátím jedině na ruském tanku nebo jako partyzán.“ dále „Pokud nejsme na bojovém postu, tak většinu času trávíme výcvikem, sportem a zase výcvikem. Jak jsem už řekl, jsme řádná armáda a jako řádná armáda také fungujeme.“ Obžalovaný v článku hovoří o své službě a situaci v armádě proruských separatistů, stejně tak o životě civilního obyvatelstva, zasáhnutého ozbrojeným konfliktem mezi proruskými separatisty a armádou Ukrajiny. Na stránkách týdeníku Respekt na adrese xxx xxx xxx byl dne 05.04.2019 zveřejněn rozhovor s obžalovaným, v němž mj. uvedl: „Teď dělám velitele čety, o tom mluvit nesmím, ale ještě v sedmnáctém roce jsem byl sniper. Když mi řekli: máš nový úkol, tudy pojedou dvě auta a je potřeba někoho picnout, chystal jsem se na to dva dny, i když šlo o pět minut práce.“ Dále: „Bojujeme jako celek, oni neví, co dělá drubej batalion, a střílí po sobě kvůli vodě a jídlu. Kdyby k něčemu došlo, osmdesát procent lidí přeběhne. Už sem zběhly celý roty. Jsou tam Poláci, Gruzínci... já jsem zabil Gruzínce, střílel jsem polský holky.“ Na otázku, jestli se plánuje někdy vrátit, odpověděl: „Po odjezdu mě obvinili z věci, o jejichž existenci jsem ani netušil, abych se nemohl vrátit. Ti mocní to tak zařídili. Vrátit se můžu jenom na tanku nebo v padáku.“ Ve vysílání internetového rádia Svobodný vysílač byl dne 04.09.2017 odvysílán rozhovor s obžalovaným dostupný na xxx xxx xxx, v němž obžalovaný uvedl, že jel na Donbas bojovat proti „eurofašismu“, další Čech mu pomohl se začleněním do jednotek, protože nechtěl jen někde stát na pozicích, ale chtěl se aktivně zapojit, a tak vstoupil do republikánské gardy. Do České republiky se chce vrátit se zbraní v ruce, Policie ČR a Armáda ČR jsou pro něj „letální nepřítel.“ Absolvoval tříměsíční výcvik s SVD a byl zařazen jako odstřelovač k motostřelecké „šturmové“ jednotce, jsou vysílání k narušení hranic. První bojové nasazení měl v oblasti Gorlovky. Na dotaz, jak probíhal jeho první zásah nepřítel, uvedl, že necítí nic, je to práce, plní úkol. Jeho „pracovní“ vzdálenost je do 500 metrů, kde jsou potvrzené zásahy. S obžalovaným je také rozhovor na internetové stránce YouTube, publikován dne 05.09.2017, konkrétně pod odkazem xxx xxx, kde je představen obžalovaný jako odstřelovač Doněcké armády a člen Československých vojáků v záloze, který působí jako sniper na Donbaském letišti. Obžalovaný ve videu hovoří o jeho motivaci odjet na Ukrajinu, o nesouhlasu s politickým systémem v České republice a s Evropskou unií. Hovoří o tom, že odletěl z České republiky do Moskvy, poté odcestoval na hranice s Ukrajinou, kde se přihlásil do armády Doněcké republiky. Po testech byl zařazen jako sniper v bojové jednotce Motostřelecký batalion, která vyjíždí na zásahy při porušení hranic. Jako sniper střílí na vzdálenost do 500 metrů, kde má potvrzené zásahy. Obžalovaný také sdělil, že jestliže se má vrátit do České republiky, tak jedině se zbraní v ruce. Na otázku, zda si obžalovaný pamatuje svůj první zásah člověka, obžalovaný opět odpovídá, že si to pamatuje velice dobře, ale necítí nic, je to pro něj jen práce.

- **Usnesením Krajského soudu v Ostravě** ze dne 28.06.2017, sp. zn. 29 Cm 46/2017, ve znění **rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci** ze dne 26.04.2018, sp. zn. 5 Cmo 292/2017, bylo zrušeno Zastupitelské centrum DNR, z.s., IČO: 05155061, se sídlem Mongolská 1529/6, Ostrava – Poruba, protože Česká republika Doněckou lidovou republiku neuznává, nemá s ní navázány diplomatické ani konzulární styky, proto nemůže mít Doněcká lidová republika v České republice žádnou diplomatickou misi ani konzulární úřad. K tomuto rozhodnutí dal podnět za Ministerstvo zahraničních věcí České republiky PhDr. Lubomír Zaořálek vyjádřením ze dne 12.09.2016.

- **Z vyjádření Ministerstva zahraničních věcí České republiky** ze dne 18.04.2019, č. j. 112706-6/2019-MPO, v trestní věci Erika E., dále z vyjádření ze dne 29.06.2020, č. j. 117031-8/2020-MPO, v trestní věci Pavla K., a příložených příloh, plyne mimo jiné to, že na východní Ukrajině v okolí města Doněck od roku 2014 probíhá ozbrojený konflikt ve smyslu mezinárodního humanitárního práva. Doněcká lidová republika je z pohledu mezinárodního práva nestátní entita, která vyhlásila svoji nezávislost v rozporu s pravidly mezinárodního práva, Česká republika respektuje územní celistvost a svrchovanost Ukrajiny a neuznává Doněckou lidovou republiku, nemá s ní navázány diplomatické ani konzulární styky a nepovažuje ji za stát. Ve vyjádření je uvedeno, že v DNR působí místní ozbrojené skupiny. Konflikt začal v dubnu 2014, v listopadu 2014 vznikl „První armádní sbor Doněcké lidové republiky“, poté došlo k pokusu vytvořit „Novorusko“. V roce 2014 založil A. Zacharčenko ozbrojenou skupinu, které si říkalo „Republikánská garda“. Ačkoliv MZV ČR nevede vlastní seznam teroristických organizací, žádá z organizací působících na východní Ukrajině není vedena na seznamu teroristických skupin EU, ani není na protiteroristických seznamech OSN, dne 16.05.2014 označila Generální prokuratura Ukrajiny DNR za teroristickou organizaci.
- Dle **úředního záznamu o zájmové komunikaci na serveru trolleybust.com**, který deklaruje boj proti ukrajinské propagandě, byl na výše uvedených stránkách objeven příspěvek ze sociální sítě Facebook, kde se Miloš O. vyjadřuje, že mu není lhostejná situace v Doněcké republice a nechce se smířit s podporou ukrajinského režimu, tak se obrátil na určité osoby s tím, že se chce na Donbas podívat a donbaským pomoci. Po příjezdu O. na hranice DNR se neměl na koho obrátit, tak žádal několik osob o pomoc a jedna z nich, na kterou dostal O. kontakt s tím, že by mu mohla v DNR pomoci, byl obžalovaný Alojz P., který mu pomoci odmítl.
- Ze **sdělení Krajského vojenského velitelství Brno** je patrné, že obžalovaného vojenská odbornost byla základní, byl velitelem družstva s tím, že byl později povýšen na hodnost četaře.
- Z **úředního záznamu ze dne 27.07.2017 a jeho příloh** je patrné, že bylo provedeno šetření k osobě obžalovaného a byla zjištěna jeho adresa, telefonní číslo, email a facebookový profil. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že obžalovaný byl již potrestán podmíněným trestem za jinou trestnou činnost, a to za zpronevěru dle § 206 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku, kdy mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 let. Naposledy byl obžalovaný v kontaktu s Policíí ČR v souvislosti se zahájením trestního stíhání pro zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, kdy dne 10.11.2016 mu bylo předáno sdělení obvinění, poté již nebylo možné obžalovaného sehnat. Bylo zjištěno, že dne 01.12.2016 nastoupil na let č. 1O SU 2017 z Prahy do Moskvy, kde ve stejný den přestoupil na let č. 2X SU 1158 z Moskvy do Rostova na Donu. Ačkoliv se jednalo o zpáteční letenku, cestu zpět obžalovaný neabsolvoval. Obžalovaný letěl leteckou společností Aeroflot. Obžalovaný se před cestou do Moskvy zbavil veškerého svého majetku v ČR.
- **Vyjádřením Vojenské kanceláře prezidenta republiky** ze dne 08.08.2017 bylo sděleno, že obžalovaný si od 01.01.2005 do data vyhotovení písemnosti nepodal žádost o souhlas prezidenta republiky s jeho vstupem do ozbrojených sil jiného státu, a tudíž mu prezident žádný takový souhlas neudělal.
- Z **opisu z evidence přestupků** nebyly zjištěny žádné informace o evidovaných přestupcích, avšak z **opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob** a rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 27.07.2016, sp zn. 1 T 29/2016, ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16.11.2016, sp. zn. 3 T 306/2016, v právní moci dne 16.11.2016, má soud za prokázané, že obžalovaný byl odsouzen uvedeným rozsudkem za zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1 odst. 4

psím. d) tr. zákoníku, a to k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, kdy byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Obžalovanému byl také uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu 4 let. Také mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb s tím, že denní sazba činí 500,00 Kč, tedy ve výši 100.000,00 Kč, a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl obžalovanému stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců. Obžalovanému také byla uložena povinnost uhradit poškozenému škodu ve výši 1.153.130,00 Kč. Z opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob také vyplývá, že dne 02.04.2021 byl obžalovanému nařízen výkon náhradního trestu nepodmíněného odnětí svobody, a to v trvání 3 měsíců ve věznici s ostrahou.

- Při lustraci v **Centrální evidenci vězňených osob** nebyla ve věci obžalovaného nalezena žádná historie.
- Z **centrální evidence stíhaných osob** bylo zjištěno, že proti obžalovanému byla vedena další trestní řízení.

- **Listiny založené státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství u hlavního líčení dne 17.03.2022** obsahují facebookové komunikace obžalovaného na profilu vedeném pod nickem Alojz P.. Obžalovaný byl na sociální síti Facebook aktivní jak v roce 2021, kdy přidával příspěvky s proruskou a vojenskou tematikou, ale také s tematikou směřující proti západu, EU a NATO, byl ale aktivní i v roce 2022, kdy dne 26.02.2022 sdílel na svém facebookovém účtu svoji fotografii, kde je obžalovaný v maskovací uniformě se zbraní v ruce a ke které píše: „*Přátelé jsem v pořádku !!! Jdeme vpřed, ženeme nacisty.. když dá Bůh za pár dní je Ukrajina naše !!!!*“, fotografie měla 631 komentářů a sdílelo ji 167 osob s tím, že na některé komentáře obžalovaný reagoval, napsal například, že: „*Vam tam ale pekne vymivaji mozky, operace je o denacifikaci a de militarizaci Urkainy, a my už jsme obklicili Mariupol.. jsme na hranici DNR. Vše jde po plánu.. civilní obyvatelé nikdo neobtěžuje.. jen naciky a toho kdo se nevzdá..*“, na komentář: „*Policie České republiky*“ odepsal: „*Bužerantu banda.*“ Obžalovaný dále na sociální síť Facebook přidal fotografii dne 15.02.2022, na které je on sám v maskovacím oblečení a ke které napsal: „*Ne vážení čučkaři, otroci anglosaské západní (demokracie).. A jejich zvrácenných hodnot. Úchyla J. Jandy, Sorose, liberální lžihumanisti. Hloupí degeneráti ve vládě chechye.. Nás dobrovolníky proti fašistické Uker chuntě podporované západem soudíte za terorismus? Ne to vy jste teroristi a fašisti, to vy jste nepřátelé a zločinci. Vás my dávno odsoudili.. vzali do ruk zbraně z přesvědčení, plně si vědomi že nás mohou zabít nebo ranit. Vy jste zažraní slepi a bluší k utrpení lidí Donbasa, Vás budou soudit po zákonu války.. Historii píšou vítězové a ne čučkaři. Na naší straně je pravda a bub.. Na vaší LGTB, BLM a Banderovci.*“ Na komentář uživatele facebooku J. P., zřejmě syna obžalovaného: „*Už se na to vyser na ten facebook*“ obžalovaný odpověděl: „*To by se jim líbilo.*“ U příspěvků ze dne 26.01.2022 do komentářů obžalovaný vkládal i své telefonní číslo s tím, že je kontaktní pouze na Whatsappu na telefonním čísle xxx. Obžalovaný pravidelně přidává fotografie a příspěvky na svoji facebookovou stránku a pravidelně odpovídá na komentáře pod svými příspěvky.

13. Soud podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil následující skutkové závěry.

14. Obžalovaného Alojze P. jeho blízcí lidé popsali jako člověka, který byl normální, bývalá manželka V. a svědek N. uvedli, že v soukromí i u filmu dokázal plakat. N. ho popsal jako člověka, který byl rád středem pozornosti, měl dvě tváře, což uvedla i V.. Také uvedli, že si často přivlastňoval cizí zásluhy a rád se chlubil. Bývalá přítelkyně Helena D. o obžalovaném uvedla, že na první pohled působil jako diplomat, který dokáže dosáhnout toho, co chce. V. obžalovaného popsala

také jako mystifikantního manipulátora, který stále lhal. Ačkoliv plakal u filmu, uměl být i zlý a terorizoval okolí. Také uvedla, že byl velmi proruský. František V. uvedl, že se situací s Islámským státem se obžalovaný politicky zradikalizoval.

15. Postoj obžalovaného k situaci na Ukrajině a jeho činnost na východě Ukrajiny jsou z dokazování zřejmé. Soud má toto za prokázané zejména z facebookové komunikace obžalovaného, kdy na svůj facebookový profil veřejně přidával příspěvky s proruskou a vojenskou tematikou a s tematikou směřující proti západu, EU a NATO, obžalovaný tedy jednoznačně sympatizoval s proruskými separatisty vymezujícími se vůči ukrajinské vládě. V příspěvcích obžalovaného na sociální síti Facebook, ale i v soukromých konverzacích, které obžalovaný vedl, obžalovaný psal, že se chce vrátit do České republiky, ale na ruském tanku s jeho bratry. Dále také psal, že: *„Já odjel sem hájit české lidi, držet prapor odporu proti eurofašismu a USA terorismu“* nebo *„jsem brdý, že mohu sloužit a bojovat na straně Doněcké Národní republiky, musím stále a znovu připomínat, že se hodlám vrátit jedině na ruském tanku... a všechny ty zrádce a zaprodance naší země chci vidět na Sibiři v Gulagu!!!“* V soukromých konverzacích dále psal, že: *„bude pochodovat na přehládce pod republikánskou gardou DNR“* nebo že je v Doněcku u ruské armády a bojuje proti fašistům, či že jezdí na posty na Gorlovku a v zimě byl na bojových na Jesinovatě, kde odráželi „ukropy“, což je možné vyložit jedině tak, že se jednalo o útok na Ukrajince. Obžalovaný také poskytoval rozhovory pro novináře, kde mimo jiné sdělil, že *„Rusko se ještě nestihlo pokazit jako západ,“* a *„tady přebíráme jen to, co je užitečné. Rusko je nejdemokratičtější stát na světě. V Rusku je svoboda. V Americe vám pravdu nikdy neřeknou.“* Z jiných rozhovorů také plyne, že jel na Donbas bojovat proti „eurofašismu“, že se chtěl v bojích aktivně zapojit, a proto vstoupil do republikánské gardy. Sdělil, že do České republiky se chce vrátit jedině se zbraní v ruce. Obžalovaného proruský postoj, stejně jako jeho odjezd na východní Ukrajinu, potvrdili vyslechnutí svědci, konkrétně to plyne z výpovědi Františka V., kterému psal zejména přes WhatsApp, že se na Ukrajině oženil, vstoupil do vojenských složek separatistů a je na straně Ruska a republik, dále Aleše N., kterému volal, že je na Donbase v armádě, že je voják, chodí na výpravy a brání. Říkal, že je pro Rusko a proti Ukrajině. Svědkyně Helena D. vypověděla, že v roce 2018 jí poslal SMS, kde byla fotka jeho pasu, kde bylo uvedeno, že má jiné občanství, jiné jméno a je na Ukrajině, asi v okolí Doněcka, svědkyni Janě V. sdělil, že je na Ukrajině na Donbase, prezentoval se svědkům i dalším osobám na sociálních sítích, že je voják, proruský separatista. Svoji sounáležitost s proruskými separatisty a svůj názor obžalovaný vyjadřoval také prostřednictvím svého oblečení, když z fotografií, nacházejících se na jeho facebookovém účtu, ale také z fotografií, které posílal v soukromých konverzacích, je zřejmé, že se obžalovaný oblékal do maskovacího oblečení, vojenského oblečení s nášivkami Ruské federace, na některém oblečení měl výložky s písmeny RG v azbuce (tedy Republikánská garda DNR), také se fotil v červeném baretu se znakem tzv. Novoruska a svatojiřskou stuhou na klopě uniformy.
16. Obžalovaný si protiprávnost svého jednání uvědomoval. Na sociální síti Facebook byl několikrát upozorněn svými známými na protiprávnost či nesprávnost svého jednání, když k fotografii ze dne 21.11.2016, na které se nachází šest mužů v maskovacích uniformách se zbraněmi uživatel facebooku napsal: *„Lojzo, nevím jestli je dobré to sem dávat a těm sviním to takto usnadňovat“*, na což obžalovaný napsal, že: *„Myslím že už tobo na netu koluje tolik, že tohle je to nejmenší...“* K fotografii ze dne 30.03.2017, na které obžalovaný v maskovací uniformě se zbraní v ruce, napsal uživatel facebooku: *„Kluci fandím vám ale bobužel se tady na fb chováte bloupe protože mate na fotkách svoje obličej poskytuje důkaz trestného činu který dle zákona porušujete... Proč si chcete dělat doma v ČR úplně zbytečně problém??? Je jen otázkou času kdy na vás nějaké sluníčko podá trestní oznámení... upravně fotky aby nešlo poznat kdo na nich je“*, na což obžalovaný odpověděl: *„Jo a co? Jen at' vědí... zrádci národa mě soudit nebudou... to mi je taková typická česká připosranost že“*, na což uživatel facebooku opět odpověděl, že *„Neříkám nebojovat vzdát se... Ale jen mi přide bloupe pomáhat nepříteli a sám proti sobě vyrábět důkaz... Chcete se někdy vrátit do ČR? Chcete být ve vězení?“* na to obžalovaný odpověděl: *„Já se vrátím se zbraní“*

v ruce nebo nikdy... to jako myslíš že jsme si vyrazili zaválčit a pak domů jako z dovolené? Naučte se konečně být chlapi a nedělat věci jen tak... ano my se chceme vrátit, na ruským tanku s našimi bratry.“ K fotografii ze dne 12.04.2017, na které je obžalovaný ve společnosti dalších 3 mužů a všichni drží zbraně, uživatel facebooku napsal: „Čím více fotek kde jste poznat tím více důkazů proti vám... Úplně zbytečně se vystavujete trestnímu stíhání... Dále pokud budete raněni nebudete se moci vrátit domů a využít kvalitního levného zdravotnictví... Je pravděpodobné že budete mít problém kvůli vlastní naivitě a blbosti... sám proti sobě dobrovolně vyrábět důkazy...“ Na to obžalovaný odpověděl: „... znovu musím napsat, že se vůbec nestydím a ani nebojím... jsem brdý, že mohu sloužit a bojovat na straně Doněcké Národní republiky, musím stále a znovu připomínat, že se hodlám vrátit jediné na ruským tanku... a všechny ty zrádce a zaprodance naší země chci vidět na Sibíři v Gulagu!!! Mně je celá zaprodaná justice ČR a SK u prdele... a politika vlastizrádců rovněž. Tvoje reakce je typicky česká připosranost, já jsem nepřijel na vilet, mám svoje poslání, a to buď vyplním, nebo smrt...“ Ze si obžalovaný uvědomoval, že nejedná v souladu se zákonem, je patrné i ze soukromých konverzací obžalovaného, kdy v několika případech nechtěl sdělit detaily svého působení na východní Ukrajině, protože si chtěl raději psát přes Whatsapp, který je šifrován a nikdo se k informacím nemůže dostat.

17. Soud má za prokázané, že obžalovaný do oblasti Donbasu z České republiky odletěl a v rozhodnou dobu se v dané oblasti skutečně vyskytoval. Bylo zjištěno, že dne 01.12.2016 obžalovaný nastoupil na let č. 1O SU 2017 z Prahy do Moskvy, kde ve stejný den přestoupil na let č. 2X SU 1158 z Moskvy do Rostova na Donu. Ze zjištěných dat je patrné, že obžalovaný se ke svému facebookovému účtu v rozhodnou dobu připojoval z území Ukrajiny. Na ruské sociální síti VKontakte měl obžalovaný také založený profil, a to pod jménem Alojz P., kde jako své pracovní místo uvedl místo Doněck. Ze se nachází v oblasti Donbasu, sdělili i svědci František V., Aleš N., Helena D. i Jana V.. Všechny tyto svědky měl obžalovaný o svém odjezdu na Ukrajinu, a následně o svém pobytu právě v oblasti Donbasu, informovat. O tom, že se nachází v Doněcké oblasti a že bojuje v řadách proruských separatistů, se také několikrát zmiňoval v soukromých konverzacích s jinými lidmi, kde popisoval jeho běžný den, místa, na která jezdí, ale také psal o svém životě v kasárnách. O svém působení na východní Ukrajině obžalovaný dával také rozhovory novinářům.
18. Soud nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný v dané lokalitě skutečně působil v řadách ozbrojených bojových jednotek. Svědčí o tom mnohé fotografie, které obžalovaný jednak zasílal svým blízkým, ale které také zveřejňoval na sociálních sítích, na nichž byl a stále je obžalovaný aktivní. Na sdílených či zasílaných fotografiích je obžalovaný buď sám, nebo s dalšími muži, vystrojen a vyzbrojen k boji, případně je na nich vyobrazená vojenská technika či munice, kterou měl mít obžalovaný dle vlastního vyjádření k dispozici. Ze znaleckého zkoumání má soud za prokázané, že byť s ohledem na nízkou kvalitu obrazových souborů a s ohledem na vyobrazení zájmových zbraní, munice a střeliva vždy jen z určitých úhlů, není jednoznačně možné posoudit konkrétní typové provedení a konstrukční detaily, a nebylo možné provést jejich identifikaci s naprostou jistotou. Nicméně znalci dospěli k závěru, že se na základě předložených obrazových souborů pravděpodobně jedná o následující zbraně: o 5,45 mm útočnou pušku AK-74, o 7,62 mm odstřelovací pušku SVD, o 7,62 mm kulomet PK, a dále o 12,7 mm kulomet NSV a též o 14,5 mm protitankovou pušku PTRD-41. Dle názoru soudu není ve světle dalších důkazů důvod předpokládat, že by se jednalo o makety či nefunkční kusy. Obžalovaný pravidelně komunikoval jak se svými blízkými, tak s osobami, se kterými sdílel stejné politické názory, kdy například Alešovi N. psal, že byl na bojových akcích a docházelo ke střelbám, synovi J. P. zasílal fotografie zbraní s tím, že s těmito střílí, Mirkovi Č. obžalovaný také psal, že se střídají na pohotovosti, kde mají úkol vyjet, odstřílet a jet zpět. Dále obžalovaný také několika osobám psal, že je sniper, nebo také psal informaci, že byl týden na pozicích a má čtyři zářezy, na dotaz kolik „fašounů“ sundal, odpověděl, že 4. Na dotaz, jestli je zabil, nebo postřelil, odpověděl, že jeho úkolem je čistit sektor, když cíl padne, mizí na jinou pozici, takže se nejde podívat na cíl, ale zásah

vidí přes zaměřovače pušky SVD. Obžalovaný na sociálních sítích a v soukromých konverzacích psal o konkrétních lidech, se kterými se účastnil bojů, konkrétních akcích či konkrétních místech. Jeho líčení se jeví souvislým, logicky koherentním, bezrozporným. Svědci, kteří jej několik let znají, sice připouštějí, že obžalovaný měl vždy tendenci se chlubit, ale o jeho tvrzeních, týkajících se odjezdu na východní Ukrajinu do oblasti Donbasu a následném zapojení se do separatistických jednotek, tito svědci nepochybují.

19. Dále má soud za prokázané, že uživatele facebookového účtu, který byl vedený pod nickem Alojz P. nebo pod nickem Xxx, je Alojz P., nar. xxx, který byl v předmětném období nacházel v oblasti Doněck (Rostovská oblast), neboť k připojování se k uvedeným účtům docházelo ze státu Ukrajina z uvedené oblasti. Soud nemá důvod pochybovat, že by za profilem byl kdokoliv jiný než obžalovaný. Obžalovaný komunikoval s osobami, které mu byly blízké, přičemž tyto neměly ohledně jeho totožnosti žádné pochybnosti a v konverzaci s obžalovaným dále pokračovaly. Obžalovaný také svým známým zasílal fotografie, ať už týkající se jeho působení v ozbrojených jednotkách na východní Ukrajině, či fotografie z běžného života. Jednalo o portréty obžalovaného, které sám pořídil, nebo fotografie s jeho poslední manželkou a nejmladší dcerou. Obžalovaný také sdílel několikrát prostřednictvím sociální sítě Facebook fotografii svého nového pasu, nebo se ptal na svoji rodinu, kterou má v České republice, a to včetně detailů, na základě kterých není pochyb o tom, že za daným facebookovým účtem byl právě obžalovaný.
20. Obhajoba v hlavním líčení uvedla, že za nerozporovatelné má to, že obžalovaný patrně na Ukrajinu na začátku roku 2016 odjel, pozdější působení obžalovaného na Ukrajině podléhá spekulacím. Dle obhájce obžalovaného plyne z výpovědí svědků, že obžalovaný se rád chlubil a někdy realitu prezentoval odlišně od skutečnosti. Obhajoba má za to, že není jisté, jestli to, co údajně obžalovaný prezentuje na sociálních sítích, je vůbec prezentováno obžalovaným, případně zda se to, o čem je tam psáno, skutečně stalo. Soud se tímto názorem obhajoby neztotožnil, jelikož je v přímém rozporu se skutkovými závěry soudu (podrobně viz. výše). Obhájce také položil otázku, zda může být obžalovaný souzen jako uprchlý, když je pravděpodobně již občanem cizího státu. K tomu soud dodává, že není postavené na jisto, že by se obžalovaný stal občanem cizího státu, ať už Ruské federace, či jiného státu. Když tzv. Donecká či Luhanská lidová republika jsou z pohledu mezinárodního práva nestátními entitami, které vyhlásily svoji nezávislost v rozporu s pravidly mezinárodního práva (více viz bod 25. odůvodnění). Je třeba uvažovat, že i kdyby obžalovaný nabyt občanství jiného státu, nepozbývá dle zákona č. 186/2013 Sb. o státním občanství České republiky automaticky občanství státu českého. V průběhu trestního řízení nebylo nijak prokázáno či namítáno, že by obžalovaný požádal o vyvázání z občanství ČR. Na předmětné trestné činy, pro které je obžalovaný stíhán, se navíc vztahuje zásada ochrany a zásada univerzality, když dle § 7 odst. 1 tr. zákoníku se podle zákona České republiky posuzuje trestnost trestného činu teroristického útoku dle § 311 tr. zákoníku, ale také trestného činu účasti na teroristické skupině dle § 312a tr. zákoníku i tehdy, spáchal-li takový trestný čin v cizině cizí státní příslušník nebo osoba bez státní příslušnosti, která nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt.
21. **Oproti obžalobě učinil soud korekci v popisu skutku**, když soud vynechal tvrzení, že obžalovaný působil v řadách tzv. republikánské gardy nejprve jako odstřelovač a následně jako velitel čety, přičemž jako odstřelovač usmrtil nejméně čtyři příslušníky ukrajinských vládních jednotek. V usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 17.03.2020 nebylo výše uvedené tvrzení zahrnuté do skutkové věty usnesení a dle § 176 odst. 2 tr. řádu může být obžaloba podána jen pro skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, dle názoru soudu nebyla v tomto rozsahu v podané obžalobě zachována totožnost skutku. Mimo to soud ani po provedeném dokazování neměl bez důvodných pochybností za prokázané, že by k usmrcení nejméně čtyř příslušníků ukrajinských vládních jednotek došlo přičiněním obžalovaného, když o tomto tvrzení není žádný

konkrétní důkaz, vyjma slov obžalovaného. Osobnost obžalovaného byla více svědky charakterizována jako jedinec, který je rád středem pozornosti, je chlubitivý a přivlastňuje si cizí zásluhy. V kontextu toho, že úmrtí osob nebylo zdokumentováno žádnou fotografií, případně svědectvím či tvrzením další osoby, soud nemá za prokázané, že by obžalovaný skutečně střelbou usmrtil konkrétní osoby. Zde soud poznamenává, že v současné době je s ohledem na situaci v předmětné oblasti vysoce pravděpodobné, že obžalovaný usmrtil vyšší počet osob, avšak soud posuzoval pouze jeho působení a jednání do zahájení trestního stíhání dne 31.3.2020, jak je uvedeno i ve výroku rozsudku. O tom, že by obžalovaný skutečně před datem 31.3.2020 usmrtil střelbou konkrétní osoby měl tedy soud důvodné pochybnosti nejen s ohledem na charakteristiku obžalovaného – „chlubílek“, ale i s ohledem na absenci jakýchkoliv jiných důkazů než vlastních slov obžalovaného na sociálních sítích či v rozhovorech se žurnalisty.

22. **Po právní stránce posoudil soud jednání obžalovaného** jako zvláště závažný zločin teroristického útoku dle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), tr. zákoníku za užití § 313 tr. zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku, a zvláště závažný zločin účasti na teroristické skupině dle § 312a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku.
23. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný se aktivně účastnil útoků, které ohrožovaly život a zdraví příslušníků ukrajinských vládních jednotek, a to s cílem přinutit vládu Ukrajiny, aby se vzdala části svého území ve prospěch separatistů, v úmyslu poškodit ústavní zřízení a obranyschopnost Ukrajiny, narušit politickou strukturu Ukrajiny a protiprávně přinutit vládu Ukrajiny, aby něco strpěla.
24. **Skutková podstata trestného činu** předpokládaná ustanovením § 311 tr. zákoníku slouží k ochraně před terorismem, který je „jednou z nejhorších a společensky neškodlivějších forem mezinárodního organizovaného zločinu. Je hrozbou pro demokracii, svobodný výkon lidských práv, pro hospodářský a společenský rozvoj.“ (Šámal, P. et al. Trestní zákoník, 2. vydání, 2012, s. 3049-3061). Objektem trestného činu teroristického útoku je v případě České republiky především ústavní zřízení a obranyschopnost, demokratické principy, základní hospodářská struktura státu, ale také život a zdraví obyvatel republiky. Ochrana před trestným činem teroristického útoku je poskytována i mezinárodním organizacím a cizím státům, což je deklarováno prostřednictvím § 313 tr. zákoníku (Šámal, P. et al. Trestní zákoník, 2. vydání, 2012, s. 3049-3061). Důvodem této nadstátní ochrany je zejména odůvodněná obecná obava z těchto činů, které v současné době nejvíce ohrožují mír a bezpečnost zejména civilního obyvatelstva (Šámal, P. et al. Trestní zákoník, 2. vydání, 2012, s. 3064 - 3067).
25. K otázce pojmu stát, když § 313 tr. zákoníku stanoví, že ochrana podle § 311 a § 312 se poskytuje též cizímu státu, je třeba uvést, že cizím státem je jakýkoli jiný stát než Česká republika a nemusí tedy jít jen o spřátelený stát nebo o stát, který vyznává stejné demokratické hodnoty jako Česká republika (Šámal, P. et al. Trestní zákoník, 2. vydání, 2012, s. 3064 – 3067). Montevidejská úmluva stanovila základní práva a povinnosti států, dále také kritéria státu jako právnické osoby v mezinárodním právu, když se mezi základní 4 kritéria státu řadí stálé obyvatelstvo, definované teritorium, vláda a kapacita vstoupit do diplomatických vztahů s jinými státy. Uvedená kritéria Ukrajinská republika splňuje, oproti tomu tzv. Doněcká lidová republika a tzv. Luhanská lidová republika nikoli, protože působí na území, které náleží Ukrajině, obývá ho ukrajinské obyvatelstvo, dále obě oblasti nemají legitimní vládu a nemají ani schopnost vstupovat do mezinárodních vztahů. Z pohledu mezinárodního práva se jedná o nestátní entity, které vyhlásily svoji nezávislost v rozporu s pravidly mezinárodního práva.
26. Ženevské úmluvy, upravující válečné a humanitární právo, Charta Organizace spojených národů a Deklarace zásad mezinárodního práva, upravující zásady mezinárodního práva týkající se

přátelských vztahů a spolupráce mezi státy v souladu s Chartou Organizace spojených národů, zakotvují právo národů na sebeurčení. Tohoto práva však zmíněné útvary nepoživají, neboť náleží pouze národům, které bojují proti koloniální nadvládě, okupaci a proti rasistickým režimům, to však není případem Ukrajiny. Obžalovaného není možno v období uvedeném ve výroku tohoto rozsudku považovat ani za kombatanta (ve smyslu čl. 43 Protokolu I k Ženevským úmluvám, tedy za příslušníka ozbrojených sil strany v konfliktu, který má právo se přímo účastnit nepřátelských akcí) a přiznat mu práva plynoucí z takového postavení.

27. **Objektivní stránka trestného činu** podle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku záleží v provedení úmyslného útoku ohrožujícím život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví, přičemž takový útok může být proveden násilím, lstí nebo jakýmkoli jiným, život nebo zdraví ohrožujícím způsobem (Šámal, P. et al. Trestní zákoník (EVK), 2. vydání, 2012, s. 3049-3061) a to jako člen organizované skupiny. Jednání obžalovaného, když se nechal vyzbrojit a vystrojil, podílel se na různých vojenských úkolech, dělal například hlídkovou a strážní službu, a aktivně se zapojil do bojů proti ukrajinským vládním jednotkám, když působil jako sniper, výše uvedený znak skutkové podstaty jednoznačně naplňuje, neboť jde o aktivity směřující vůči životu a zdraví jiného člověka, a to za použití zbraní způsobilých takový následek přivodit.
28. **Subjektivní stránka** tohoto trestného činu předpokládá úmyslnou formu zavinění ve vztahu k provedení útoku ohrožujícího život a zdraví člověka, dále cíl způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví a poškodit ústavní zřízení a obranyschopnost Ukrajiny, narušit základní politickou strukturu Ukrajiny a protiprávně přinutit vládu Ukrajiny, aby něco trpěla. Obžalovaný provedl útok ohrožující život a zdraví člověka v úmyslu přímém, zájmy chráněné trestním zákonem tedy ohrozit chtěl a ohrozil je, když v prosinci 2016 na svrchovaném území Ukrajiny, v Doněcké oblasti, vstoupil do řad separatistických jednotek a podílel se na plnění jejich úkolů, mj. i na ozbrojených útocích proti ukrajinským vládním jednotkám bránícím územní celistvost a státní svrchovanost Ukrajiny, což dokládají obžalovaného vyjádření na sociální síti Facebook či v soukromých konverzacích, když popisuje, za jakým účelem bojuje a v čem jeho působení spočívá. Naplnění subjektivní stránky trestného činu má tedy soud za prokazané.
29. Popsaného jednání se obžalovaný dopustil jako **člen organizované skupiny i organizované zločinecké skupiny**. Z ustanovení § 107 odst. 2 tr. zákoníku plyne, že se ačkoliv se pachatel trestného činu dopustil jako člen organizované skupiny či ve spojení s organizovanou skupinou, tato skutečnost nevylučuje, aby byl současně postižen jako pachatel trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Z ustáleného výkladu je organizovanou skupinou „sdružení nejméně tří trestně odpovědných osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy a v důsledku čehož se jeho činnost vyznačuje jistou plánovitostí, koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení činu a tím i jeho nebezpečnost pro společnost“ (Šámal, P. et al. Trestní zákoník (EVK), 2. vydání, 2012, s. 3049-3060). Oproti tomu je organizovanou zločineckou skupinou dle § 129 tr. zákoníku „společensví nejméně tří trestně odpovědných osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, které je zaměřeno na soustavné páčání úmyslné trestné činnosti.“ Ozbrojené bojové jednotky, ve kterých obžalovaný působil, všechny výše uvedené znaky naplňují. Jak i sám obžalovaný opakovaně uváděl, v rámci jednotek platí hierarchie, jednotky mají svého velitele, platí také systém hodností a povyšování a každý má své úkoly. Obžalovaný také hovořil o konkrétních vojenských operacích, ale i o tom, že činnost uvedených jednotek probíhá několik let, což koreluje i s informacemi běžně dostupnými ve sdělovacích prostředcích.
30. Obžalovaný vstoupil a působil v řadách vojensky organizovaných ozbrojených jednotek, které měly za cíl v oblasti Donbasu dosáhnout postupné odtržení území obdobně, jako tomu bylo

na Krymu. Ozbrojené bojové jednotky, jichž je obžalovaný součástí, svou organizovaností, hierarchií, řádem a sestavou naplňují bezezbytku znaky organizované zločinecké skupiny. Obžalovaný se tedy úmyslně účastnil činnosti teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny, a to jako člen teroristické skupiny. Tyto znaky, tedy účast na činnosti teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny, je třeba aplikovat kumulativně, když to předpokládá přímo kvalifikovaná skutková podstata dle § 312a odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, a potvrzuje výkladové ustanovení § 129a odst. 2 tr. zákoníku.

31. Co se týká pojmu teroristické skupiny, trestní zákoník v ustanovení § 129a teroristickou skupinu definuje tak, že se jedná o „společenství nejméně tří trestně odpovědných osob, které má trvalejší charakter, je v něm provedena dělba činností mezi jeho jednotlivé členy, jeho činnost se vyznačuje plánovitostí a koordinovaností a je zaměřené na páchání trestného činu vlastizrady spáchané formou teroristického útoku nebo teroru (§ 309), trestného činu teroristického útoku (§ 311) nebo trestného činu teroru (§ 312)“. Na základě této legální definice je důvodné ozbrojené bojové jednotky separatistů pokládat za teroristickou skupinu, což předpokládá i Generální prokuratura Ukrajiny, ačkoliv žádná z organizací působících na východní Ukrajině není vedena na seznamu teroristických skupin EU, ani není na protiteroristických seznamech OSN.
32. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného výrazně nesnižuje skutečnost, že v posuzovaném období rusky hovořící a proruský orientovaná část obyvatel obdobnou činnost separatistických jednotek spíše vítala. Naopak není možno škodlivost jeho jednání posuzovat úzce optikou současné situace na východě Ukrajiny, kdy vojenské jednotky zejména armády Ruské federace útočí mnohdy i na civilní cíle. Obžalovaný totiž ve svých vyjádřeních nikdy neuváděl a ani nijak jinak nedeclaroval, že by hodlal zabít neozbrojené civilní osoby.
33. **Při úvaze o druhu a výměře trestu** vycházel soud ze zákonných ustanovení upravujících obecné zásady pro stanovení druhu a výměry trestu, a to zejména z ustanovení § 39 tr. zákoníku s přihlédnutím k ustanovení § 38 tr. zákoníku, zabýval se polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi dle § 41 tr. zákoníku a § 42 tr. zákoníku. Vzhledem k mnohosti trestných činů soud postupoval soud dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku a uložil obžalovanému **trest úhrnný**.
34. Obžalovaný se dopustil dvou trestných činů, přičemž oba dva náleží v kontextu ustanovení § 14 odst. 3 tr. zákoníku mezi zvlášť závažné zločiny.
35. Nejprísněji postihovaným trestným činem rozhodným podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku pro určení trestní sazby, v jejímž rámci má být žalovaná trestná činnost posuzována, je zvlášť závažný zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 3 tr. zákoníku, který stanoví sazbu na **12 až 20 let nebo výjimečný trest**.
36. Obžalovaný tento čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny, tj. ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 odst. 1 tr. zákoníku, a na základě této skutečnosti dochází dle § 108 odst. 1 tr. zákoníku k obligatornímu zvýšení horní hranice trestní sazby a obligatornímu uložení trestu v horní polovině takto stanovené trestní sazby, nejsou-li zároveň splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 tr. zákoníku. Aplikace zmíněného ustanovení je v případě skutkové podstaty dle ustanovení § 311 tr. zákoníku oproti skutkové podstatě dle ustanovení § 312a tr. zákoníku při ukládání trestu vyloučena.
37. Městský soud v Praze neshledal důvody, pro které by bylo možno uložit obžalovanému trest pod dolní hranici trestní sazby. Obžalovaný je po celou dobu trestního řízení stíhán jako uprchlý, neprojevil žádnou lítost nad spáchanými trestnými činy, naopak si plně uvědomoval

protiprávnost svého počínání, opakovaně vyjádřil svůj pohrdavý postoj vůči české justici a zdůraznil, že se do České republiky vrátit nehodlá, leda na ruském tanku, se zbraní v ruce či jako partyzán. Vzhledem k postoji obžalovaného jednak k trestnímu řízení, jednak k jeho počínání na východní Ukrajině, nelze uvažovat nad tím, že trest uložený v rámci zákonné sazby by byl příliš přísný, ani nad tím, že by trest mírnější měl dostatečný účinek z hlediska nápravy obžalovaného.

38. Vzhledem k uvedenému tedy nejsou splněny podmínky pro aplikaci výjimky předpokládané § 108 odst. 1 tr. zákoníku, tedy pro mimořádné snížení trestu dle § 58 tr. zákoníku, soud tak přistoupil ke zpřísnující modifikaci trestní sazby, kdy se horní hranice trestní sazby trestu odnětí svobody stanovené v trestním zákoně u pachatele trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny zvyšuje o jednu třetinu, a tomuto pachateli soud uloží trest odnětí svobody v horní polovině takto stanovené trestní sazby odnětí svobody, v případě obžalovaného je trestná činnost v rámci sazby **19 let a 4 měsíce až 26 let a 8 měsíců**, případně je možné uložit i výjimečný trest.
39. V rámci modifikované trestní sazby soud uložil obžalovanému **nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 20 let**, tedy spíše při dolní hranici této zvýšené trestní sazby. V případě obžalovaného sice nelze uplatnit žádné polehčující okolnosti, zatímco přitěžující okolností je skutečnost, že obžalovaný nespáchal trestný čin poprvé, naopak byl za jinou trestnou činnost v České republice již pravomocně odsouzen. Další obecně přitěžující okolnosti (spáchání trestné činnosti po předchozím uvážení, ze zavrženíhodné pohnutky apod.) jsou již znaky nebo definičními prvky skutkových podstat trestných činů, jimiž byl uznán vinným, a tudíž nemohou být vzhledem k zákazu dvojího přičítání těžké okolnosti podle § 39 odst. 5 tr. zákoníku znovu zohledněny v jeho neprospěch při ukládání trestu. Protože byl obžalovaný stíhán jako uprchlý, nemohl soud hodnotit některé skutečnosti významné pro ukládání trestu, jako je například chování pachatele po činu či postoj k trestnému činu v trestním řízení. Obžalovaný však v posuzovaném období svou činnost zaměřoval nikoliv proti civilnímu obyvatelstvu, ale proti ozbrojeným jedincům či útvarům, což sám opakovaně ve svých vyjádřeních zdůrazňoval. S ohledem na uvedené skutečnosti ukládal soud trest prakticky při spodní hranici trestní sazby – viz. výše.
40. **Pro výkon trestu zařadil soud obžalovaného** podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku **do věznic se zvýšenou ostrahou**, neboť splňuje zákonem stanovené předpoklady pro takový postup. Obžalovanému byl jednak uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, jednak mu byl za zvlášť závažný zločin uložen trest odnětí svobody značně přesahující 8 let.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze do 8 (osmi) dnů od doručení jeho písemného vyhotovení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej

napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a současně byl poškozenému přiznán, byť částečně, nárok na náhradu majetkové škody, nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat zdejší soud, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, může odsouzený podat do 8 (osmi) dnů od doručení rozsudku ke zdejšímu soudu návrh na zrušení rozsudku, přičemž soud na základě takového návrhu rozsudek zruší a hlavní líčení se provede znovu. Podle § 33 odst. 1 tr. řádu má odsouzený právo zvolit si obhájce a s ním se radit i během úkonů prováděných orgánem činným v trestním řízení. Podle § 33 odst. 2 tr. řádu osvědčí-li odsouzený, že nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady obhajoby, rozhodne předseda senátu, že má nárok na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu.

V Praze dne 7. dubna 2022

Ing. Mgr. Hana Chaloupková
předsedkyně senátu